

Ο ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ Κ.Κ. ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΠΡΟΕΞΑΡΧΕΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΟΡΤΗΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΣΑΒΒΑ.

Ἡ μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρός Ἡμῶν Σάββα τοῦ ἡγιασμένου, τήν 5^η Δεκεμβρίου ἐκάστου ἔτους, ἀποτελεῖ τήν κυρίως ἐορτήν τῆς Ἱερᾶς αὐτοῦ Λαύρας, τήν ὁποίαν ἱδρυσε ὑπερμεσοῦντος τοῦ 5^{ου} μ.Χ. αἰῶνος εἰς τήν ὄχθην τοῦ χειμάρρου τῶν Κέδρων, εἰς ἀπόστασιν 15 χιλιομέτρων ἀπό τῆς Βηθλεέμ πρὸς τήν ἔρημον τοῦ Ρουβᾶ καί πολύ πρό τῆς Νεκρᾶς θαλάσσης.

Πρὸς τιμὴν τῆς ἐορτῆς ταύτης ἀνεχώρησε ἐξ Ἱεροσολύμων τό ἑσπέρας τῆς παραμονῆς, Παρασκευῆς 4^{ης} /17^{ης} Δεκεμβρίου 2010, ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος μετὰ συνοδείας. Διαβάς αὐτοκινητικῶς τήν Βηθλεέμ, τό Χωρίον τῶν Ποιμένων, τήν ἔρημον τῆς Μονῆς τοῦ Ἀββᾶ Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου καί τοῦ χωρίου τῶν Ἀμπεντήδων, ἀφίχθη περί λύχνων ἀφᾶς εἰς τήν Ἱεράν Μονήν. Πρὸ τῆς εἰσόδου ταύτης ἀνέμενεν τόν Μακαριώτατον περιχαρῶς ὁ εὐλαβής ὁ πνευματικός τῆς ἱερᾶς Μονῆς, Ἀρχιμανδρίτης π. Εὐδόκιμος μετὰ τῆς συνοδείας τῶν εἴκοσι Ἀγιοσαββιτῶν Πατέρων καί ἐτέρων ἱερέων καί μοναχῶν ἄλλων Ἐκκλησιῶν καί Ὁρθοδόξων Ἀραβοφώνων πιστῶν ἐκ τῶν περιχώρων τῆς Βηθλεέμ, Μπετζάλλας καί Χωρίου τῶν Ποιμένων.

Ἐνδυθεὶς τόν μανδύαν ὁ Μακαριώτατος, εὐλογήσας, κατῆλθε καί προσεκύνησεν εἰς τόν ἐν τῷ προαυλίῳ τοῦ Καθολικοῦ τάφον τοῦ Ἀγίου, τό ἱερόν αὐτοῦ λείψανον ἐν τῷ Καθολικῷ καί εὐλογήσας ἀνῆλθεν ἐπὶ τόν θρόνον, ὁπότε καί προσεφώνησεν Αὐτόν ὁ πνευματικός τῆς Λαύρας, Ἀρχιμανδρίτης Εὐδόκιμος, καλωσορίζων Αὐτόν ὡς τόν διάδοχον τοῦ Ἀγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου καί τῶν λοιπῶν ὁμολογητῶν καί μαρτύρων Πατριαρχῶν Ἱεροσολύμων, εὐχόμενος Αὐτῷ τήν προστασίαν καί τὰς πρεσβείας τοῦ ὁσίου Σάββα τοῦ ἡγιασμένου διὰ τήν εὐδόωσιν τοῦ ἐπιπόνου ποιμαντικοῦ Πατριαρχικοῦ Αὐτοῦ ἔργου καί ζητῶν τὰς εὐλογίας Αὐτοῦ διὰ τήν κατὰ τήν τάξιν καί εὐπρέπειαν τέλεσιν τῆς ἐορτῆς πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν καί δόξαν τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ ἡμῶν.

Ψαλέντος τοῦ Πολυχρονισμοῦ, ὁ Μακαριώτατος μετὰ τῆς συνοδείας ἐδέχθη τήν φιλόξενον ἀναψυχὴν τῶν Ἀγιοσαββιτῶν Πατέρων εἰς τό Ἐπιτροπικόν καί ἀκολούθως ἐπορεύθη εἰς τό κελλίον Αὐτοῦ διὰ σύντομον ἀνάπαυσιν πρό τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀγρυπνίας, ἐν ᾧ οἱ Ἀγιοσαββῖται Πατέρες καί οἱ προσκυνηταὶ μετέσχον τῆς δευτέρας ἐσπερινῆς τραπέζης, καθ' ὅτι ἐορτή. Κατὰ τὰς μὴ ἐορτασίμους ἡμέρας παρατίθεται εἰς τήν Μονήν μία τράπεζα μόνον.

Μετὰ τήν ἀνάπαυσιν ταύτην περί τήν 8.30 μ.μ., κοσμικὴν ὥραν, ἤρξατο ἡ ἀγρυπνία διὰ τῆς ἀκολουθίας τοῦ Μικροῦ Ἀποδείπνου μετὰ τῆς ἐν αὐτῷ ἀκολουθίας τῶν Χαιρετισμῶν, ἀρχικῶς, ἐν συνεχείᾳ δέ τῆς ἀκολουθίας τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ μέ τὰ Ἀνοιξαντάρια καί τήν Λιτὴν μέ Ἀρτοκλασίαν.

Μετὰ ταῦτα ἠκολούθησε ἡ ἀνάγνωσις ἐκ τοῦ Συναξαρίου καί μικρά ἀνάπαυσις διὰ τοὺς ἀσθενεστεροὺς εἰς ἀντοχήν εἰς τήν ἀγρυπνίαν, ἐν ᾧ οἱ δυνατώτεροι ἤρξαντο μετὰ τήν ἀνάγνωσιν τοῦ συναξαρίου τῆς ἀκολουθίας τοῦ Ὁρθρου.

Προϊούσης τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ὁρθρου, προσῆλθεν ὁ Μακαριώτατος καί ἤρξατο τῶν Καταβασίων: «Χριστός γεννᾶται δοξάσατε...» καί προεξηρξεν ἐν συνεχείᾳ τῆς ὅλης ἀκολουθίας τοῦ Ὁρθρου καί τῆς θ. Λειτουργίας εἰς τήν κατανυκτικήν ἀτμόσφαιραν τοῦ ναοῦ τοῦ Καθολικοῦ, τήν δημιουργουμένην ἐκ τῶν πολλῶν λαμπάδων καθαροῦ κηροῦ καί τῶν πολλῶν ἐπαργύρων καί ἐπιχρύσων κανδηλῶν, διά καθαροῦ ἐλαίου καιουσῶν, ἀφιερωμάτων τῆς εὐλαβείας τῶν Ἀγιοσαββιτῶν Πατέρων, τῶν ἀγαπώντων τήν ἀκριβῆ καί ἄκραν ἄσκησιν καί τήν εὐπρέπειαν τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ καί τῶν εὐλαβῶν προσκυνητῶν, τῶν εὐλαβουμένων τόν Ὅσιον Σάββαν καί ποικιλοτρόπως τιμώντων αὐτόν.

Συλλειτουργοί τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιερεῖς ἦσαν ὁ Γέρων Ἀρχιγραμματεὺς Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχος καί ὁ Ἀρχιερεὺς τοῦ τριημέρου ἑορτασμοῦ τοῦ ἔτους τούτου, Ἀρχιεπίσκοπος Ἀβήλων κ. Δωρόθεος, ἱερεῖς δέ Ἀγιοταφῖται, ἡγούμενοι ἄλλων Μονῶν τοῦ Πατριαρχείου, ὡς οἱ Ἀρχιμανδρίται π. Ἰγνάτιος, ἡγούμενος τῆς Μονῆς τῶν Ποιμένων καί π. Ἀνανίας, ἡγούμενος τῆς Μονῆς Ἀγίου Γεωργίου Μπετζαλλᾶ, ψάλται δέ ἐν τῇ ὅλῃ ἀγρυπνίᾳ, ὁ Ἀρχιμανδρίτης Ἱερόθεος δεξιὰ ἐλληνιστί καί ὁ Ἀρχιμανδρίτης Φιλόθεος ἀριστερά ἀραβιστί.

Τό ἐκκλησίασμα ἐκ μοναχῶν καί λαϊκῶν ἦτο ἀνομοιογενές εἰς ἐθνικότητας, Ἑλληνικὴν ἐκ προσκυνητῶν ἐξ Ἑλλάδος, Ρωσικὴν ἐκ Ρωσίας, Ἀραβικὴν ἐκ τῶν Ἀραβοφώνων Ὁρθοδόξων, τῶν πόλεων Βηθλεέμ, Μπετζάλλας καί Μπετσαχούρ-Χωρίου τῶν Ποιμένων, ὁμοιογενές ὅμως ἀπολύτως εἰς τήν μίαν ἀγίαν καθολικὴν καί ἀποστολικὴν Ὁρθόδοξον πίστιν καί ἀπήλαυσεν εἴτε ἐν προσευχῇ εἴτε ἐν τῇ θείᾳ Κοινωνίᾳ τήν θεανθρωπίνην ταύτην ἐμπειρίαν τῆς παννυχίδος ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ ὁσίου Πατρός ἡμῶν Σάββα τοῦ ἡγιασμένου.

Εἰς τό Κοινωνικόν ἡ Α.Θ.Μ. ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον ἔχοντα περίπου οὕτως, καθότι ἦτο ἀπό στήθους:

«Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Ὁ Υἱὸς καί Λόγος τοῦ θεοῦ ἔγινε ἄνθρωπος, προσέλαβε τήν ἀνθρωπίνην ἡμῶν φύσιν, σῶμα, ψυχὴν, νοῦν καί αἷμα χωρὶς τήν ἁμαρτίαν. Διὰ τοῦ αἵματος Αὐτοῦ ὁ Χριστὸς ἵδρυσεν, ἐθεμελίωσε τὴν Ἐκκλησίαν, εἰς τὴν ὁποίαν μᾶς ἐκάλεσεν διὰ τοῦ Βαπτίσματος καί μᾶς καλεῖ μέ τὰ μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας, διὰ νὰ καταστήσῃ τόν ἄνθρωπον κοινωνόν τοῦ σταυρικοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ καί τῆς Βασιλείας Αὐτοῦ. Ἄς ἐορτάσωμεν κατὰ τόν Ἅγιον Γρηγόριον τόν θεολόγον «θεϊκῶς καί οὐχὶ πανηγυρικῶς». Ἄς προετοιμασθῶμεν διὰ τὴν ἐορτὴν τῶν ἐορτῶν, τὰ Χριστούγεννα. Ἄς ἐορτάσωμεν ὡς ἡ Ἐκκλησία ὁμολογεῖ: νὰ ἀφήσωμεν νὰ γεννηθῇ ἐντός ἡμῶν ὁ σαρκὶ νηπιάσας Χριστὸς, νὰ γίνῃ ἡ ψυχὴ μας Σπήλαιον. Τίνι τρόπῳ; Μὲ τόν τρόπον πού δεικνύει ἡ Ἐκκλησία, μέ νηστείαν, προσευχήν, ἀγάπην πρὸς τόν πλησίον, ἐπισκέψεις εἰς τὰ νοσοκομεῖα, καί διὰ παντός τρόπου βοήθειαν εἰς τοὺς ἐνδεεῖς. Οὗτος ἦτο ὁ δρόμος καί ὁ τρόπος, τόν ὁποῖον ἠκολούθησεν ὁ ὅσιος Σάββας, ἀλλὰ καί οἱ συνεχισταὶ τοῦ ἔργου αὐτοῦ Ἀγιοσαββῖται Πατέρες, ἐπὶ τοὺς ὁποίους ἐπικαλούμεθα τὰς εὐχὰς καί προσευχὰς αὐτοῦ καί τῆς Κυρίας Θεοτόκου, διὰ νὰ ἐορτάσωμεν τὴν Γέννησιν τοῦ Χριστοῦ καί τὴν δικὴν μας ἀναγέννησιν. Γένοιτο».

Μετά τό τέλος τῆς θ. Λειτουργίας προσῆλθον πάντες εἰς τόν νάρθηκα τοῦ Καθολικοῦ, ξνθα μετά τήν δέησιν μετά τῆς εἰκόνος τοῦ Ἀγίου καί τόν Πολυχρονισμόν τοῦ Μακαριωτάτου, ἔλαβον ὡς ἀνταμοιβὴν διὰ τόν κόπον τῆς ἀγρυπνίας τὴν φιλόξενον ἀναψυχὴν τῶν Ἀγιοσαββιτῶν Πατέρων ἐκ κολλύβων, οἶνου,

ἄρτου καί γλυκισμάτων. Ἐν συνεχείᾳ ὁ Μακαριώτατος, οἱ ἱερεῖς καί τό ἐκκλησίασμα παρεκάθισαν εἰς τήν μοναστηριακήν τράπεζαν.

Μετά ταῦτα ἐν εὐχαριστίᾳ πολλῇ πρὸς τόν θεόν διὰ τήν τοιαύτην παραμυθητικήν δωρεάν Αὐτοῦ, τῆς μνήμης τοῦ ὁσίου Σάββα, καί εὐχαριστίᾳ πρὸς τοὺς πατέρας διὰ τήν φιλοξενίαν αὐτῶν ἡ Α.Θ.Μ. ἀνεχώρησε διὰ τό Πατριαρχεῖον, ἀφήσας τόν Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀβήλων κ. Δωρόθεον, ἵνα ἀποτελειώσῃ τόν τριήμερον ἑορτασμόν τῆς Μονῆς διὰ τῆς κατὰ τήν Κυριακὴν 6^{ην} /19^{ην} Δεκεμβρίου 2010, τελέσεως τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἁγίου Νικολάου, Ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ θαυματουργοῦ.

Πρὸς τοῦτοις, ἡ μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρός ἡμῶν Σάββα τοῦ ἡγιασμένου ἑωρτάσθη εἰς τό ἐν τῇ Μονῇ τῶν Ἁγίων Ἀρχαγγέλων εἰς τήν Παλαιάν Πόλιν τῶν Ἱεροσολύμων παρεκκλήσιον αὐτοῦ.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

ngg_shortcode_0_placeholder